בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', עשרה בטבת תשס"ו (10 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י' בטבת**, (**עשרה בטבת**) - תענית ציבור, שבו סמך נבוכדנאצר, מלך בבל, על ירושלים ושם עליה מצור שלוש שנים עד שהובקעה העיר בתשעה לחודש תמוז מן השנה השלישית לתחילת המצור. 890 שנה ישבו ישראל בארצם מיום שהכניסם יהושע לשם, והולידו בנים ובני בנים – 20 דור – עד שעלה עליהם נבוכדנאצר הרשע, מלך בבל, והגלם; 480 שנה עד שבנה שלמה המלך את בית המקדש, ועוד 410 שנה שהיה בית המקדש קיים עד שהחריבוהו חיל כשדים. "**ויהי בשנת התשיעית למולכו בחודש העשירי בעשור לחודש בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלים ויחן עליה ויבנו עליה דייק סביב. ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה (=11) שנה למלך צדקיהו...**" [מלכים_ב כ"ה 1-2]

[ספר התודעה]

§§§§§§§§§§§§§§§§

מאז קום המדינה **נקבע יום עשרה בטבת** ע"י הרבנות הראשית לישראל **ליום הקדיש הכללי לזכר חללי השואה**, הי"ד. בצה"ל, מקדישים הרבנים הצבאיים את שיחותיהם היום על ערכו ומהותו של הצום מבחינה דתית, היסטורית ולאומית. וכן על משמעות השואה ותוצאותיה. [יומן צה"ל]

§§§§§§§§§§§§§§§§

על משמעות צום זה לדורינו...

"... עלינו לעשות יחד, מתוך אהבת ישראל ולא מתוך מחלוקות ופירודים. האחדות והשלום הם תקנת ישראל ["**אוהב ישראל**", בגימטריא – "**תקנה**"]. בשם הרבי מצאנז מובא **משל**: אדם אחד תעה במדבר ימים רבים ולא מצא דרכו ליישוב. פגש זקן אחד ושאלו: האם אתה יודע איך יוצאים מכאן? ענהו: גם אני מסתובב פה הרבה שנים ואיני יודע איך יוצאים. רק זאת אייעץ לך: בדרכים שהלכתי אני, אל תלך, כי אינן מובילות ליישוב. נלך יחד לבקש דרך חדשה. – **והנמשל**: בכל הגלות היינו מלאי מחלוקת, שנאה ופירוד. כל אחד הסתגר במחנהו, וחשב שאצלו כל האמת וכל היושר. האם הגענו למשהו בדרך זו? כמה קהילות נחרבו ר"ל ע"י מחלוקת?! כפי שאומרים בהגדה של פסח: "שלא אחד בלבד – עמד עלינו לכלותנו"... זה שלא היינו "אחד", באחדות, **הוא** מה שעמד עלינו להרוס ולכלות אותנו. אם כן, נפסיק – ונלך יחד בדרך חדשה.

"ואל יתמה עלי השומע: איך אפשר לכלול יחד בכלל אחד כל אלו הקצוות שיש בישראל?" על זה אשיב: וכי בזמן מרדכי היו כל היהודים בדעה אחת? היו דעות שונות והיו הרבה מתבוללים, ובכל-זאת, כל היהודים התכנסו יחד, כמו שנאמר: "**לך כנוס את כל היהודים**" [קריאתה של אסתר ליהודים לצום ולהתפלל בעד הצלחת שליחותה בפני המלך]. והתכנסותם יחד היתה תחילת מפלת המן. **באחדותנו – ייפלו אויבינו**.

"ננסה נא אך הפעם לקיים את דברי חז"ל כפשוטם, שכל תקוותינו היא רק באופן שנתאחד באחדות גמורה בלי פירוד... ואז נראה אמיתות דבריהם... עלינו להבריח את כל האומה הקדושה מקצה אל קצה [על בסיס הפסוק: "**והבריח התיכון בתוך הקרשים מבריח מן הקצה אל הקצה**" [שמות כ"ו 28] - הוא הדבר שמחזיק ביחד את כל קרשי המשכן], והבריח התיכון הזה, שיבריח אותנו מקצה אל קצה, יהיה דווקא **במפעל הבניין**

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', עשרה בטבת תשס"ו (10 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

של יישוב ארצנו הקדושה." זה דבר שאפשר לעשותו יחד. בניין הארץ, אפוא, אינו רק הצלת האומה, אינו רק דבקות אלוקית, אלא **הוא** ה"**יחד**" של עם ישראל.